Bydgoszcz, dnia 17 grudnia 2020 r.

KUJAWSKO-POMORSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
W BYDGOSZCZY

PHU.8361.4.30.2020

DECYZJA nr PHU -37/2020
o karze pieniężnej

Na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 660 ze zm.), w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy **wymierza przedsiębiorcom:**

- Urszuli Kręckiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą UL-POL, ul. Łąkowa 71, (85-463) Bydgoszcz,
- Henrykowi Kręckiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą UL-POL, ul. Łąkowa 71, (85-463) Bydgoszcz,
- Dorocie Słowińskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą UL-POL, ul. Łąkowa 71, (85-463) Bydgoszcz,
- Markowi Słowińskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą UL-POL, ul. Łąkowa 71, (85-463) Bydgoszcz,

działającym w ramach spółki cywilnej i w związku z tym odpowiedzialnym solidarnie za jej zapłacenie, karę pieniężną w wysokości **10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych)**, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wskazana wartość jednego z parametrów paliwa stałego jest niezgodna ze stanem faktycznym.

Uzasadnienie

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 06 listopada 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Wojewódzkim Inspektorem,* w składzie węgla w Bydgoszczy, przy ul. Toruńskiej 274, należącym do przedsiębiorców:

- Urszuli Kręckiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą UL-POL, ul. Łąkowa 71, (85-463) Bydgoszcz,
- Henryka Kręckiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą UL-POL, ul. Łąkowa 71, (85-463) Bydgoszcz,
- Doroty Słowińskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą UL-POL, ul. Łąkowa 71, (85-463) Bydgoszcz,
- Marka Słowińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą UL-POL, ul. Łąkowa 71, (85-463) Bydgoszcz,

działających w ramach spółki cywilnej, zwanych dalej *stroną,* stwierdzono, że w kontrolowanej placówce prowadzona jest sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, w tym węgla kamiennego Groszek 26 MJ (luz).

W toku kontroli pobrano do badań jakościowych próbkę podstawową i próbkę kontrolną węgla kamiennego Groszek 26 MJ (luz), zgodnie z protokołem pobrania próbek paliw stałych. Pobranie i zabezpieczenie próbek nastąpiło zgodnie z metodyką opracowaną na podstawie rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891).

Jednocześnie pozyskano od strony kopię dokumentu potwierdzającego spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, zwanego dalej *świadectwem jakości,* dla ostatniej sprzedaży węgla kamiennego Groszek 26 MJ (luz), z partii z której pobrano próbki do badań i po oznaczeniu tego świadectwa w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy, u którego pobrano próbkę, przekazano wraz z próbkami pracownikom laboratorium SGS Polska sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (01-248) przy ul. Jana Kazimierza 3, zwanego dalej *laboratorium*.

Powyższe czynności zostały udokumentowane protokołem kontroli (o nr PHU.8361.4.30.2020), który został odczytany w kontrolowanej jednostce w dniu 06 listopada 2020 r. Dokument ten został podpisany przez kontrolowanego (jednego ze wspólników spółki cywilnej). Przedsiębiorca nie wniósł uwag do ww. protokołu.

Przeprowadzone w laboratorium badania próbki, udokumentowane w protokole z badań nr 20/2006073/322-007 z dnia 13 listopada 2020 r. wykazały niespełnienie wymagań rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej *rozporządzeniem*, oraz niezgodność z deklaracją zawartą w przekazanym świadectwie jakości ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 14,0% (odchylenie ≤10,0+0,2), a według świadectwa jakości 0-10% oraz ww. rozporządzenia powinna wynosić max. 10,00%.

W związku z tym, że przeprowadzone badania próbki paliwa stałego wykazały niespełnienie wymagań wskazanych w świadectwie jakości oraz w ww. rozporządzeniu, badanie próbki kontrolnej przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania.

Badanie próbki kontrolnej, udokumentowane w protokole z badań nr 20/2006073/322-007/K z dnia 13 listopada 2020 r. potwierdziło niespełnienie wymagań rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz niezgodność z deklaracją zawartą w przekazanym świadectwie jakości, ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 17,6% (odchylenie ≤10+0,2), zamiast zgodnie ze świadectwem jakości 0-10% oraz ww. rozporządzeniem maks. 10,00%.

Stronę zapoznano z wynikami badań próbki oraz próbki kontrolnej, przekazując je w piśmie datowanym na 23 listopada 2020 r., doręczonym 27 listopada 2020 r.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy Wojewódzki Inspektor uznał za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wskazana wartość jednego z parametrów paliwa stałego jest niezgodna ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym, pismem z 23 listopada 2020 r., doręczonym 27 listopada 2020 r. Wojewódzki Inspektor zawiadomił stronę o wszczęciu powyższego postępowania. Jednocześnie poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), zwanej dalej *Kpa*, stronie biorącej udział w postępowaniu przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Na

realizację tego uprawnienia Wojewódzki Inspektor wyznaczył stronie 10 - dniowy termin, liczony od dnia doręczenia pisma o wszczęciu postępowania. Ponadto strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczącej paliw stałych lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Strona w piśmie, przesłanym drogą elektroniczną w dniu 02 grudnia 2020 r. przekazała żądane przez organ informacje. Ponadto skorzystała z przysługującego jej prawa do czynnego uczestnictwa w postępowaniu. W piśmie doręczonym 07 grudnia 2020 r. przedsiębiorca zakwestionował ustalenia poczynione w trakcie kontroli. W szczególności odniósł się do metodyki i sposobu poboru próbek przekazywanych do badań laboratoryjnych. Według twierdzenia strony, były one niezgodne z normą PN-G-04502:2014-11 – *Węgiel kamienny i brunatny – Pobieranie i przygotowanie próbek do badań laboratoryjnych – Metody podstawowe*. Jak można przeczytać w przedłożonym piśmie: „Węgiel mamy umieszczony w metalowych boksach o szerokości ok 5m. i węgiel umieszczamy w nich. W chwili pobrania węgla groszek w boksie było nie więcej niż 20 ton i pryzma „opierała się" o trzy ściany boksu." Dalej przedsiębiorca powołał się na zapisy ww. normy i wskazał na możliwość poboru próbek kontrolnych dwiema określonymi w niej metodami. Strona przybliżyła wzorcowy przebieg poboru próbek metodą ręczną, która to metoda została wykorzystana przez pracowników laboratorium biorących udział w przedmiotowej kontroli. Przedsiębiorca wskazał, że „(…) sam wybór tej metody uniemożliwiał prawidłowe pobranie próbki do badań, gdyż trzy boki pryzmy oparte były o boks i nie jest możliwe ręczne pobranie próbki z tyłu czy boków pryzmy jak również warstwy spodniej. W związku z tym węgiel pobrany do badań brany był „z góry" pryzmy a nie jak mówi norma z przy metodzie ręcznej z dołków o różnej głębokości lecz nie mniejszej niż 40 cm z całej objętości pryzmy."

W dalszej części pisma, strona umieściła obszerny wywód dotyczący składowania węgla w kontrolowanej jednostce. Wyjaśniła, że „obok boksu na groszek znajduje się boks na węgiel orzech, którego sprzedajemy najwięcej. Miesiąc wcześniej boks był wypełniony orzechem w ilości ok 200 ton, który przesypał się do boksu na groszek w chwili pryzmowania (…). Panowie wiedzieli o tym lecz pobrali węgiel również z tego miejsca czyli wzięli do badania częściowo orzech." Przedsiębiorca powołał się na kontrolę pracowników inspekcji (dot. frakcji groszek) mającej miejsce w kontrolowanej placówce w listopadzie 2019 r., która to kontrola wykazała spełnianie wymagań rozporządzenia przez oferowany towar. Strona wyjaśniła, że od czasu wspomnianej wyżej kontroli, weszła w posiadanie 50 ton ww. frakcji groszek (2 samochody). Węgiel pozostający na górze pryzmy w ilości 5-7 ton był pozyskany od wskazanego w piśmie autoryzowanego dilera – jak dodała strona „pod spodem znajdowała się frakcja starego węgla, która była badana w 2019 i spełniała normy." Wobec tego, że „(...) nieprawidłowy okazał się węgiel kupiony „na próbę" w firmie (…) w ilości ok 25 ton czyli jednego samochodu, parametrem niezgodnym z normą było podwyższenie granulacji czyli węgiel był „za gruby", jak również iż pozostałe parametry węgla okazały się mieścić w normie prosimy o odstąpienie od wymierzenia kary."

Wojewódzki Inspektor ustalił i stwierdził:

Bezspornym, w ocenie Wojewódzkiego Inspektora, jest fakt ujawnienia w toku czynności kontrolnych nieprawidłowości polegających na rozbieżności pomiędzy deklarowaną a faktyczną jakością paliwa stałego.

W myśl art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania, minister właściwy do spraw energii określił, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b (*tj. węgla kamiennego, brykietów lub pelet zawierających, co najmniej 85% węgla kamiennego, produktów w postaci stałej otrzymywanych w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania*), z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 (*regulacja określa zasady kontrolowania jakości paliw stałych wprowadzanych do obrotu lub obejmowanych procedurą celną dopuszczenia do obrotu, jeżeli paliwa te przeznaczone są do użycia w gospodarstwach domowych, instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW*), oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Należy dodać, że zgodnie z art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do stosowania w gospodarstwach domowych ma obowiązek wystawiania świadectwa jakości paliw stałych i przekazywania każdemu nabywającemu paliwo stałe kopii tego świadectwa, tak aby każdy konsument miał wiedzę, jakie paliwo stałe kupuje. Ponadto świadectwo jakości paliw stałych powinno zawierać informacje wymienione w art. 6d ww. ustawy oraz być zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892).

Nawiązując do powyższego, zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, potwierdzonym badaniami laboratoryjnymi, podlega karze pieniężnej.

Karę tą, zgodnie z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania wymierza Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w granicach określonych w art. 35c ust. 5 ww. ustawy, tj. od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł lub od 25 001 zł do 100 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia twierdzenie, iż działanie strony wypełniło znamiona czynu, o którym mowa w 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania. W związku z tym Wojewódzki Inspektor stwierdził, że strona popełniła delikt administracyjny polegający na wystawieniu świadectwa jakości, w którym wielkość jednego z parametrów jest niezgodna ze stanem faktycznym.

Należy zauważyć, że katalog wymienionych wyżej przesłanek wymiaru kary jest zamknięty i nie obejmuje winy. Ustawa o systemie monitorowania nie zawiera również regulacji odnoszących się do odstąpienia od jej wymierzenia, należy zatem mieć na uwadze unormowania zawarte w Kpa, a w szczególności art. 189f zawierający katalog przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Wojewódzki Inspektor rozważył jednak argumenty strony przedstawione w piśmie z dnia 04 grudnia 2020 r., (data doręczenia: 07 grudnia 2020 r.), i stwierdził, że materiał zgromadzony w

sprawie nie zawiera żadnych przesłanek wskazujących na konieczność zastosowania art. 189f Kpa. Materiał ten w pełni zaś potwierdził fakt naruszenia przepisów przez stronę. Strona nie przedłożyła w toku postępowania administracyjnego żadnych dowodów na istnienie okoliczności przemawiających za odstąpieniem od nałożenia na nią kary pieniężnej.

Organ kierując się dyspozycją zawartą w art. 77 Kpa, w sposób wyczerpujący rozpatrzył cały zebrany materiał dowodowy. Wyjaśnić należy, że dokumenty wchodzące w jego skład, tj. protokół kontroli (o sygn. PHU.8361.4.30.2020) oraz protokoły z badań próbek paliwa stałego, które zostały właściwie doręczone stronie przy piśmie z dnia 23 listopada 2020 r., należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa., które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. II GSK 140/15). Co istotne, strona została właściwie pouczona o przysługujących jej prawach i obowiązkach, w tym o możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli w terminie 7 dni od dnia przedstawienia tego protokołu do podpisu (art. 20 ust. 2)[1] oraz przeglądania akt sprawy, jak również sporządzania z nich notatek i odpisów (art. 73 Kpa). Mimo prawidłowego pouczenia, strona nie odniosła się do wspomnianego protokołu, a co za tym idzie nie zgłosiła jakichkolwiek zarzutów co do sposobu pobrania próbek.

Idąc dalej Wojewódzki Inspektor zwrócił uwagę, że badania jakości paliwa stałego zostały zlecone akredytowanemu laboratorium, które zgodnie z zapisem art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o systemie monitorowania, jest niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw albo wprowadzania do obrotu paliw stałych i które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1338), do wykonywania badań jakości paliw lub paliw stałych. Na tej podstawie przyjęto, że wyniki badań ujawnione w przesłanych protokołach są w pełni prawidłowe, wiarygodne i zgodne z obowiązującymi przepisami, bowiem zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 października 2012 r. w sprawie sygn. II GSK 1492/11, sprawozdanie z badań, jak każdy dokument urzędowy, korzysta z domniemania wiarygodności.

Wskazania wymaga, że w Polsce jednostką akredytacyjną uprawnioną do akredytacji laboratoriów badawczych dokonujących oceny zgodności i weryfikacji na podstawie ustawy o systemach oceny, jest Polskie Centrum Akredytacyjne - zwane dalej „PCA". Sprawozdania z badań opatrzone znakiem akredytacji PCA oznaczają, że badania zostały przeprowadzone w akredytowanym laboratorium, zgodnie z obowiązującym prawem i są w pełni wiarygodne. Laboratorium, któremu zlecono dokonanie analizy wymagań jakościowych paliwa stałego - węgla kamiennego – Groszku 26 MJ (luz), posiadało stosowną akredytację (AK 013 oraz AB 313) przyznaną przez PCA, wobec czego było uprawnione do dokonywania badań próbek przedmiotowego paliwa stałego. Na tej podstawie przyjęto, że wyniki badań ujawnione w przesłanych sprawozdaniach są w pełni prawidłowe, wiarygodne i zgodne z obowiązującymi przepisami przyjętymi przez krajowego ustawodawcę. Tym samym posiadają przymiot dowodu w sprawie.

Mając na uwadze powyższe, wyjaśnić należy, że obowiązkiem organu kontroli było zebranie wszelkich dostępnych dowodów mających na celu ukazanie rzetelnego stanu faktycznego w sprawie. Nie oznacza to, że tylko na organie spoczywał ciężar poszukiwania owych dowodów. Ciężar ten obarczał również stronę, która w swym dobrze rozumianym

[1] ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706).

interesie, powinna wykazywać dbałość o dostarczenie środków dowodowych. W przedmiotowej sprawie, strona odpierała jedynie zarzuty, nie wskazując rzeczowych dowodów przemawiających na jej korzyść. Twierdzenia strony stoją w sprzeczności nie tylko z ustaleniami dokonanymi w trakcie kontroli ale także z przedłożonymi w trakcie czynności kontrolnych przez stronę dokumentami i oświadczeniami. Nie zostały one poparte również przekonującymi argumentami. Stanowią jedynie polemikę w stosunku do stwierdzonego stanu faktycznego.

Odwołując się jednak do argumentacji przedstawionej przez stronę, należy zwrócić się do zapisów protokołu kontroli (o nr PHU.8361.4.30.2020), który strona podpisała w dniu 06 listopada 2020 r., i do którego uwag nie wniosła. W protokole tym na karcie nr 2 widnieje zapis wskazujący na proces poboru próbek w czasie trwającej kontroli, tj. *„Do badań jakościowych pracownicy laboratorium pobrali próbkę i próbkę kontrolną węgla kamiennego groszek 26 MJ (luz), zgodnie z protokołem pobrania próbek paliw stałych. Pobranie i zabezpieczenie próbek nastąpiło zgodnie z metodyką opracowaną na podstawie rozporządzenia Ministra Energii w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych z dnia 27 września 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891). Próbki te zostały zabezpieczone przez inspektorów poprzez zaplombowanie plombami o cechach „WIIH 1 Bydgoszcz*" *w taki sposób, aby bez naruszenia plomby nie można było otworzyć worka. Pobrane próbki zostały przekazane pracownikom laboratorium wraz z kopią świadectwa jakości paliwa stałego nr 0511/gr/4/2020 z dnia 05.11.2020 r. wydanego przez kontrolowanego przedsiębiorcę, oznaczonego w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy, u którego pobrano próbkę. Kopia wyżej wymienionego świadectwa dotyczy ostatniego zakupu dokonanego u przedsiębiorcy z partii, z której pobrano próbki.*" Dalej na ten samej stronie zapisano, że: „*Pobrane do badań próbki paliw stałych będą badane na zgodność z parametrami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) i w świadectwie jakości paliw stałych. Pani Urszula Kręcka oświadczyła, że pryzma, z której pobrano próbki węgla stanowiła jedną partię węgla*." oraz „*Pani Urszula Kręcka oświadczyła, że w momencie kontroli wielkość partii, z której pobrano próbki wynosiła 10 ton.*"

Strona w czasie trwania kontroli została ponadto zapoznana z tzw. protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.30.2020, w którym znaleźć można zapis następującej treści: na stronie 2: *„Próbki paliw(a) pobrano w obecności p. (...) – wspólnika spółki cywilnej"* oraz na stronie 3: „*Punkty pobrania próbek pierwotnych były rozmieszczone równomiernie na powierzchni oraz w poszczególnych warstwach węgla. Dołki rozmieszczono w postaci szachownicy na linach prostych zarówno na górnej powierzchni pryzmy, jak i na skarpach, przy czym na skarpie jedna linia dołków przebiegała w pobliżu podstawy, druga zaś mniej więcej w połowie pryzmy. Próbki pierwotne pobrano ręcznie (przyrządem do pobierania próbek) z dna dołków. Dołki miały głębokość nie mniejszą niż 40 cm. od powierzchni węgla. (Jeżeli na zwale znajdował się świeżo wysypany węgiel, próbki pierwotne pobrano z powierzchni zwału bez usuwania warstwy 40 cm.)*[2]*."*

Zapoznanie się z treścią ww. protokołu w dniu 06 listopada 2020 r. strona poświadczyła własnoręcznym podpisem. Zatem twierdzenia strony (wskazane wyżej) obnoszące się do niewłaściwie zastosowanej metody poboru próbek oferowanego węgla, stoją w sprzeczności z ustaleniami dokonanymi w trakcie kontroli, a także ze złożonymi przez stronę oświadczeniami.

[2]Opis sposobu pobrania próbki paliwa stałego w pkt 5.1. protokołu dotyczy poboru próbek paliw stałych z miejsc, z których próbki paliw stałych będą pobierane najczęściej. W przypadku innego miejsca poboru, w pkt 5.1. należy opisać sposób poboru próbek paliw stałych właściwy dla danego miejsca.

W przedmiotowej sprawie powyższe zapisy mają o tyle znaczenie, że przyznają iż działania podjęte przez pracowników laboratorium były zgodne z wymogami normy PN-G-04502:2014-11 – *Węgiel kamienny i brunatny – Pobieranie i przygotowanie próbek do badań laboratoryjnych – Metody podstawowe.* Wywnioskować z nich bowiem można, że aby wykonać wiarygodny i miarodajny pobór próbki w dyskutowanym przypadku, należało skorzystać z metody ręcznej i nieodzownego (dla tej metody) sposobu pobierania próbek z dołków wykopanych w kontrolowanej pryzmie (na co wskazuje protokół pobrania próbek paliwa stałego nr PHU.8361.4.30.2020).

Wojewódzki Inspektor zwrócił uwagę na tłumaczenia strony, wskazujące na przesypanie się węgla kamiennego – orzech, do boksu, w którym znajdował się kontrolowany węgiel. Zasadnym jest wskazanie, że wzmianka o ww. fakcie nie została ujęta w podpisanym przez stronę protokole kontroli. Organ wskazuje, że strona została właściwie pouczona o prawie do zgłaszania uwag do protokołu kontroli, ciężko więc uznać ww. tłumaczenie za wiarygodne. Twierdzenie, że pracownicy inspektoratu, jak również pracownicy laboratorium dokonujący czynności kontrolnych wiedzieli o ww. fakcie i niejako celowo działali na szkodę strony również jest chybione. Wg oświadczenia przedsiębiorcy, które zostało ujęte w protokole kontroli (nr PHU.8361.4.30.2020) pryzma, z której pobrano próbki węgla stanowiła jedną partię węgla a jej wielkość wynosiła 10 ton.

Niejasne są również tłumaczenia strony wskazujące, że: „Miesiąc wcześniej boks był wypełniony orzechem w ilości ok 200 ton, który przesypał się do boksu na groszek w chwili pryzmowania lecz wiadomo, że nie sprzedajemy go klientom jako groszek, choćby z racji tego, że jest on droższy.” Z powyższej argumentacji można wyprowadzić wniosek, że strona przez okres co najmniej miesiąca (wg oświadczenia) sprzedawała klientom - chcącym nabyć węgiel kamienny – orzech - towar nieposiadający właściwości dla ww. Zatem wprowadzała konsumentów w błąd, chcących nabyć węgiel kamienny – orzech - oferując im w zamian towar, na który składał się węgiel kamienny orzech, węgiel kamienny groszek (pozostający na pryzmie od roku 2019) oraz węgiel kamienny groszek (zakupiony w lipcu 2020 r. - na co wskazuje przedłożona przez stronę faktura nr FA/2502/2020 z dnia 21 lipca 2020 r.). Wyjaśnić należy, że to na przedsiębiorcy ciążył obowiązek sprzedaży węgla odpowiadającego przyjętym wymogom. To, że przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i w dniu kontroli oferował konsumentom węgiel stanowiący składową trzech rodzajów przedmiotowego surowca, świadczy o niedopatrzeniu strony.

W ocenie Wojewódzkiego Inspektora bezsporne jest że wielkość jednego z parametrów umieszczonych w świadectwie jakości (zawartość nadziarna) nie odpowiadała stanowi faktycznemu, co jest istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. W konsekwencji przedsiębiorca naruszył podstawowy akt prawny, ustanowiony w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie. Okoliczności, na które powołuje się strona postępowania, tj. nieznaczne przekroczenie normy jednego z parametrów „podwyższenie granulacji” oraz niewielka ilość oferowanego towaru nabytego od autoryzowanego dilera „na próbę”, nie mogą mieć wpływu na wynik prowadzonego postępowania.

Należy nadmienić, że nakładanie kar pieniężnych nie jest celem samym w sobie, lecz ma dyscyplinować przedsiębiorców. Kary pieniężne za naruszenia powstałe na gruncie ustawy o systemie monitorowania nie mają charakteru uznaniowego, nakładane są w przypadku stwierdzenia naruszenia w ściśle określonych przedziałach. Przy tym ustawodawca nie przewidział możliwości miarkowania wysokości kary pieniężnej w zależności od możliwości finansowych, czy rodzaju prowadzonej przez stronę działalności. Nie wyklucza to jednak zastosowania art. 189f Kpa, o ile spełnione zostają przesłanki wynikające z tej normy. Nie można

jednak przyjąć, że waga naruszenia art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, była w niniejszej sprawie znikoma, co uzasadniałoby odstąpienie od nałożenia na stronę kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu na podstawie art. 189f §1 pkt 1 Kpa. Z okoliczności faktycznych wynika bowiem, że strona nie wywiązała się z obowiązku wynikającego z zapisów ustawy o systemie monitorowania, co zostało powyżej wyjaśnione. Norma wynikająca z tego przepisu nakłada na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe jednoznaczny obowiązek wystawiania świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego mają być zgodne ze stanem faktycznym i odpowiadać wartościom dedykowanym dla tego paliwa, określonym w odpowiednim rozporządzeniu. Wobec tego sam fakt niewywiązania się z tego obowiązku podlega administracyjnej karze pieniężnej. Strona prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych jest, jako profesjonalista, zobowiązana do znajomości przepisów prawa regulujących tą działalność. W świetle tego obowiązku, związanego z zawodowym wykonywaniem działalności w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych, nie można uznać, że działanie sprzeczne z regulacją prawną wynikającą z ustawy o systemie monitorowania, jest naruszeniem o znikomej wadze.

Zasadnym jest także wskazanie, że niedopatrzenie przedsiębiorcy (w tym przypadku w zakresie wskazania niewłaściwej wartości jednego z parametrów paliwa stałego, nieodpowiadającego zapisom rozporządzenia i wystawionego świadectwa) nie może stanowić przesłanki prowadzącej do odstąpienia od wymierzenia przez organ kary pieniężnej. Rzetelne wskazanie parametrów oferowanego węgla ma na celu zapewnienie swobody wyboru konsumentom. Każde zaniechanie w tym zakresie kwalifikować należy jako zachowanie bezprawne, godzące w interesy nabywców. Konsument decydując się na zakup określonego w świadectwie jakości węgla, w tym przypadku węgla kamiennego Groszek 26 MJ (luz), miał prawo oczekiwać, że otrzyma produkt o odpowiednich parametrach jakościowych dedykowanych dla wybranego paliwa stałego. Wymaga przy tym podkreślenia, że informacje objęte naruszonym przez przedsiębiorcę przepisem nie mogą być uznane za nieistotne, obojętne dla konsumenta, na co wskazuje chociażby to, iż obowiązek ich właściwego wskazania ma charakter ustawowy i obligatoryjny. Od przedsiębiorcy wymaga się, aby przy wykonywaniu działalności gospodarczej zachowywał należytą staranność, tj. taką, jakiej należy oczekiwać od profesjonalnego uczestnika obrotu. Owa staranność i rzetelność obejmuje przede wszystkim postępowanie zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, w tym wypełnianie nałożonych przez nie obowiązków, jak również uczciwość, lojalność kontraktową wobec kontrahenta, a zwłaszcza kontrahenta posiadającego status konsumenta.

Ustawodawca budując w stosunkach gospodarczych wzorzec należytej staranności nakazuje uwzględnić wyższe wymagania względem przedsiębiorcy, z uwagi na zawodowy charakter prowadzonej przez niego działalności. Uzasadnieniem dla takiego wzorca jest okoliczność, że działalność przedsiębiorcy, mająca charakter gospodarczy lub zawodowy, prowadzona jest w sposób ciągły, zorganizowany i powinna być oparta na szczególnych umiejętnościach i wiedzy. W przypadku profesjonalisty wymaga się zwiększonego zaangażowania w podjęte działania przygotowujące i realizujące konkretne świadczenia. Chodzi więc o jego większą zapobiegliwość, rzetelność i dokładność w podejmowanych działaniach. Wzorzec starannego przedsiębiorcy działającego w profesjonalnym obrocie handlowym musi zatem także uwzględniać szczególną zdolność przewidywania skutków podejmowanych czynności oraz duże wymagania w zakresie jego wiedzy, w tym o obowiązujących przepisach.

Zgodnie z literalnym brzmieniem art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, niezgodność faktyczna parametrów jakościowych paliwa stałego z wartościami podanymi w

świadectwie jakości wypełnia przesłankę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Konsumenci byli wprowadzani w błąd, bowiem wielkość jednego z parametrów paliwa stałego nie odpowiadała tej zadeklarowanej w świadectwie jakości, a więc samo świadectwo zostało (w tym zakresie) wydane w sprzeczności ze stanem faktycznym. Konsument decydując się na zakup określonego w świadectwie jakości węgla miał prawo oczekiwać, że otrzyma produkt o odpowiednich parametrach jakościowych dedykowanych dla wybranego paliwa stałego. Każde zaniechanie w tym zakresie kwalifikować należy jako zachowanie bezprawne, godzące w interesy nabywców.

Ustawodawca wprowadzając regulacje dotyczące paliw stałych miał na uwadze uporządkowanie rynku i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających odpowiednie wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych dla sektora komunalno-bytowego. W tym celu ujednolicono system informowania klientów o jakości paliwa stałego, wprowadzając zarówno obowiązek wystawiania świadectw jakości, jak i wzór takiego świadectwa.[3]

Wprowadzone regulacje dotyczące posługiwania się w obrocie świadectwami jakości, mają za zadanie umożliwić kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat oferowanego produktu, jak również porównanie jego parametrów jakościowych z parametrami innych paliw stałych.

W ocenie Wojewódzkiego Inspektora, strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność w zakresie handlu paliwami stałymi, nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa.

Wymierzając karę Wojewódzki Inspektor miał na uwadze podaną przez stronę **wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli,** uwzględnił też przesłankę **dotychczasowej działalności** strony, stwierdzając że nie stanowi ona okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwsze stwierdzone przez Wojewódzkiego Inspektora naruszenie przez stronę przepisów ustawy o systemie monitorowania.

Wojewódzki Inspektor uznał, iż kara w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełnia swój skutek prewencyjny, mimo że wymierzono ją w najniższej, dopuszczalnej prawem wysokości.

W związku z powyższym Wojewódzki Inspektor orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 10, 85-020 Bydgoszcz.
2. Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 660 ze zm.) karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr NBP O/O Bydgoszcz **25 1010 1078 0072 6922 3100 0000**.
3. Zgodnie z art. 47 § 1 w zw. z art. 2 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.) karę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się

[3] rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892).

zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której naliczane są odsetki za zwłokę.

4. Solidarna odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki cywilnej oznacza, że spełnienie świadczenia przez któregokolwiek z nich zwalnia pozostałych w tym zakresie.

Kujawsko-Pomorski
Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
Tomasz Sypniewski

Otrzymują:

1. **Urszula Kręcka**
   UL-POL
   ul. Łąkowa nr 71
   85-463 Bydgoszcz
   NIP: 9670978215
   REGON: 092594769
2. **Henryk Kręcki**
   UL-POL
   ul. Łąkowa nr 71
   85-463 Bydgoszcz
   NIP: 9670054540
   REGON: 008316748
3. **Dorota Słowińska**
   UL-POL
   ul. Łąkowa nr 71
   85-463 Bydgoszcz
   NIP: 9670978310
   REGON: 093069108
4. **Marek Słowiński**
   UL-POL
   ul. Łąkowa nr 71
   85-463 Bydgoszcz
   NIP: 9670608145
   REGON: 093032832

   NIP spółki cywilnej: 9671355077
   REGON spółki cywilnej: 341297409
5. a/a